

прилѣжаватъ да станатъ достойни за хубоостта си: а който са грозны, да глѣдатъ да си покрыватъ грозотатъ съ прокопѣлата си. Обыкнало беше да дѣла и това, защо Человѣцитѣ обычатъ да испиватъ образатъ си на Икона, и нцатъ така Икона да маза на тѣхъ по конецъ, а нематъ прилѣжаніе да станатъ и тъй подобны на Бога, на когото са самы оны Икона: и на всякій день украшаватъ тѣлото си предъ Огладалото, а никоги не помыслятъ да украсатъ Дѣшитѣ си съ добры работы.

Тойзи пречудный и най добродѣтельный Філософъ колкото беше добръ и кротакъ, толкова беше Жената му лошава и злодѣчна: защо друга работа немаше. ами отъ зарантъ до вечертъ токмо да му са кара и да го злодѣви. За това като го попытаха нѣкойни: какъ може да ѿтерпи; онъ отвѣща така: защо лошавата Жена е подобна на единъ акоголевъ Конь: но каквото кога обикне единъ Человѣкъ да ѣзде на единъ таковъ Конь и да му навыва лесно, сичкитѣ други Конѣ са виждатъ на него добры и кротки: така и азъ като живѣа соиз Зандіпа, сичкитѣ други Человѣцы ми са виждатъ се добры и кротки.

На тоа премудрый мъжъ е должна слава.